

nu anføres, at Københavns Politi i Løbet af de sidste $2\frac{1}{4}$ Aar har tildelt Lodsejerne disse Advarsler i alt ca. 22 Gange, maa dette suppleres med, at Lodsejerne i den lange Aarrække forud, nemlig før Sundbyerne bleve indlemmede i København, have modtaget tilsvarende Advarsler gennem Amager Birk. Da Statens Brugsret over Amager Fæled ifølge de med Lodsejerne i Sundbyøster og Sundbyvester afsluttede Overenskomster af 1851 er „uindskrænket i alt det, som henhører til militære Øvelser og dertil sigtende Foretagender, saasom Anbringelse af Batterier, Skanser, Miner, Skydebaner o. s. v.“, og da Ejerne af Nabolodderne i mere end 100 Aar have fundet sig i, at deres Lodder ere blevne aflyste, uden at kræve nogen Ersatning derfor, har Krigsministeriet maattet gaa ud fra, at Lodsejerne ikke have noget retsligt Krav i saa Henseende. Naar det anføres, at før 1867 fik Lodsejerne altid Erstatning, naar der fandt saadanne Skydninger Sted, beror dette paa en Fejltagelse, da der ingen Sinde er bleven udbetalt Erstatning til de her omhandlede Lodsejere for den ved Loddernes Aflysning forbundne Ulempe. Den i 1867 stedfundne Expropriation af Meilgaardens Jorder havde kun til Hensigt at udvide Skydebanens Længde mod *Syd*, men den medførte ingen Forandring med Hensyn til Nødvendigheden af undertiden at aflyse de her omhandlede *Øst* for Skydebanen liggende Jorder. Naar det endvidere anføres, at Skydningen i de sidste $2\frac{1}{4}$ Aar har udvidet sig endogsaa i betydelig Grad, maa dette bestemt modsiges, da Skydningen i de sidste Aar hverken i Henseende til Udstrækning eller Art har været væsentlig anderledes end i den forud liggende Aarrække. Man maa tværtimod snarere hævde, at Skydningen paa Grund af de smaa Bevillinger er aftagen i de senere Aar. Da Lodsejerne i 1902 fremsatte Kravet om Erstatning for deres Lodders Aflysning, gik Krigsministeriet, uagtet man ikke kunde erkende, at der her forelaa noget retsligt Krav, af Billighedshensyn ind paa at søge dem tillagt en passende Erstatning for de Aflysninger, der *fremtidig* maatte finde Sted. Hermed vare Lodsejerne dog ikke fornøjede; der blev yderligere stillet Krav om Erstatning for de Aflysninger, der havde fundet Sted i de sidst forløbne 2 Aar. Da man imidlertid ikke skønnede, at der var større Grund til at yde Erstatning for disse 2 Aar end for hele den lange Aarrække forud, kunde Krigsministeriet ikke gaa ind herpaa; og Sagen er derefter af Lodsejerne

indanket for Retten. Det er altsaa Domstolenes Afgørelse, man nu venter paa, forinden man foretager yderligere Skridt i Sagen. At Sagen er bleven indanket for Domstolene, maa vistnok anses for heldigt, da man kun paa den Maade kan faa en Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Lodsejerne have et retsligt Krav eller ej.

Det samme ærede Medlem rejste Spørgsmaalet om Ophævelse af Demarkationstvangen foran Kristianshavns Vold. Hertil skal jeg udtale, at Demarkationsservitutterne paa de mellem Kristianshavns Vold og Demarkationslinien beliggende Arealer ikke ville kunne bortfalde ved nogen administrativ Foranstaltning. Hertil kræves en Lov, og en saadan kan ikke fremlægges, før Kristianshavns Vold, som nu udgør et Led af Københavns Befæstning og er den eneste Sikring mod en Overrumpling fra den Side, kan nedlægges som Fæstningsværk. Naar dette Tidspunkt indtræffer, kan man ikke sige i Øjeblikket, da man maa afvente Resultatet af Forsvarskommissionens Overvejelser og Vedtagelsen af vor fremtidige Forsvarsordning, forinden man kan tage Bestemmelse om Kristianshavns Volds fremtidige Skæbne og den hermed i uløselig Forbindelse staaende Aflysning af Demarkationstvangen. I øvrigt skal jeg oplyse, at hele Demarkationsterrainet paa Amager udgør 1,908,488 Kv.-Alen, hvoraf 1,503,485 Kv.-Alen tilhøre Københavns Kommune, saa at der kun bliver et Areal af 405,003 Kv.-Alen, der er privat Eje.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) udtalte, at der skulde være indkaldt 1600 Mand til Deltagelse i de nylig afholdte Kantonnementsøvelser i 25 Dage ud over det Antal, Hærløven hjemler. Jeg skal herom oplyse, at det i mange Aar, ja, lige fra det første Aar; da der blev afholdt Kantonnementsøvelse, nemlig i 1883, har været Skik, at Krigsministeriet paa vedkommende Generalkommandos Indstilling har tilladt, at en eller flere Afdelinger, hvis Garnison laa i Nærhed af Manøvrefeltet, deltog i enkelte Dage i de større Øvelser af Hensyn til den overordentlig store Betydning, det kunde have for Uddannelsen af Mandskabet og Befalingsmændene, at de paa den Maade kom til at deltage i disse Øvelser. Saaledes ogsaa i Aar. Ministeriet har nemlig tilladt, at nogle Afdelinger under 2den Generalkommando i enkelte Dage rykkede ud fra deres Garnison for at deltage i de Divisionsøvelser, der bleve afholdte i Generalkommandodistriktet i Kantonnementsperiodens sidste Dage. Men disse Afdelinger vare for